GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunátória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tax'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 52. **Brasiovu 15 3 Iuliu** **1871.**

Invitare de prenumeratiune

la

„Gazet'a Transilvaniei",

pe sem. II an. curgatoriu, cu pretiulu de susu.

„Nu none, ci patriei, ne amu nascutu", dicea strabunulu Cicerone, ca avea patria romana. — Noi inca ne tienemu de acésta credintia, cu adausu: ca ne amu nascutu si pentru natiunea romana, care de si e eschisa adi cá atare in patri'a sa dela viétia nationale politica, ea totu viaza si va via inflorindu in mesur'a, in care vomu sacrifica pentru dens'a. Din acestu principiu, din acestu motivu me adresezu la toti fratii romani sateliti fideli ai natiunei si ai progresului ei, cá se indemne la prenumerare in folosulu nationale, amesuratu ofrandei apromise in Nr. 50 in folosulu academiei romane si a ajutorirei junimei nóstre academice pentru serbarea nationale la mormentulu lui Stefanu celu mare; cu deosebire nobil'a junime academica, e invitata a-si face petutindenea datori'a cu indemnulu si cu totu concursulu putintiosu, care ii va desdauna prin sprijinulu ce lu voru capeta la intreprinderile sale leale patriotice si nationale pe viitoriu din concursulu prenumeratiloru. — J

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Brasiovu 14 Iuliu 1871.

Situatiunea politica din afara se afla intr'unu stadiu de transitiune. Itali'a si a capatatu Rom'a de capitale, fara de care era numai o proba de unitate. In 2 Iuliu intrandu regele Victore Emanuele in Urbea eterna unitatea Italiei si a luatu complementulu seu. Fia se remana in eternu domnitória in unitate! Rom'a s'a mantuitu prin actulu acesta de cestiunea romana, chiaru si oficiósele rusesci, vorbindu de reocuparea Romei de capitale, dice, ca Itali'a nu mai póte renuncia la dreptulu ce are asupra Romei, fara a-si periclita ecsistinti'a infigundu-si una rana de mórte; si adaugu, ca de asia ceva nu mai are a se teme, cu tóte incordarile clericali. Tóte poterile -si dedera consimtiementulu la acestu actu. Chiaru si Franci'a prin rostulu lui Thiers s'a pronunciatu pentru recunóscerea dreptului Italiei la capitalea Rom'a. Thiers dechiara si pontificelui romanu, ca Franci'a in interesulu ordinei acceptéza unificarea Italiei cá si celelalte poteri; arata inse ingrigirile ei, cá nu cumva Papa parasindu Itali'a se-si anguste prestigiulu caracterului relegiosu, si de cumva totusi ar' vre se mérga in Franci'a, de primitu va fi primitu cu onóre, inse acolo nu va poté decatu se stè sub lege, si nu va poté lua positiunea deosebita, care i o da legea de garantia a Italiei; -si in fine apromite, ca va fi gata a midiuloci invoiéla deplina intre Itali'a si Pap'a. Prin urmare cu una cestiune ardente européna avemu mai pucinu si urbea Rom'a va fi focalariulu civilitatei limbei latine pe viitoriu de mana cu Parisulu, cu Madridulu, si Lisabon'a si óre nu -si cu Daco-Romani'a? Pentruca la evenimentulu intrarei in Rom'a, din Romani'a se tramise telegrama gratulatória. Asia ne impartesiesce „Unirea liberala" din Iasi, cumca in Dumineca inainte de 24 mai multi notabili au tramisu asemene gratulare si consiliulu municipale inca a votatu una adresa de felicitare. N'avemu tecstulu adreseloru, dér' si noi ne asociamu frumósei afectiuni de ginte. —

Franci'a scapandu de resbele s'a restabilitu in aspiratiunile sale de potere mare; prin subscrierea imprumutului celui colosalu de 5 miliarde, dupa atate desastre, prin completarea adunarei din Versailles cu deputati totu republicani, Franci'a a intratu prim'a din stadiulu transitiunei, in starea sa politica cá republica mare in Europ'a, cá garanti'a libereloru si umaneloru institutiuni! Gintea latina dér' a intratu din stadiulu transitoriu la stadiulu confederarei intime pentru viéti'a comuna, la care se voru incaldi si cei din umbr'a deasa, a caroru viétia se va sprijini si inviosia de poterea influintiei pulsului aceleasi anime. Daco-romanulu deci inca va remané romanu pana va trai gintea latina, si viéti'a ei fi-va eterna! —

Germani'a trece spre a-si restaura poterile defecate in cumplitulu resbelu cu francesii si vediendu restaurarea Franciei si cugetulu ei la inmultirea armatei cá la unu milionu, se ocupa ér' de consolidari interióre si de venarea aliantieloru esterióre; dér' Rusi'a ei e rivale din causa, ca -si teme de germani provinciele germane si chiaru si odihna din laintru, pentruca se au incuibatu pre multu acesta legióne si in Rusi'a. A inceputu dér' regimulu rusu a destitui pe toti profesorii germani dela institutele de crescere, inlocuindui cu nationali, ma si influintiele relegióse le stirpesce prefacundu totulu in ortodoxismu si muscalismu spre a se totu apropia de misiunea panslava, la care crede, ca mai bine se va ajuta cu inclinarea catra Franci'a, cu care are pe germani de inimicu comunu.

Orientulu stationéza spre a trece, candu ei va resari stéu'a actiunei, in staturi crestine confederate, ceea ce nu va remané totu numai idea, ci va trece si in realitate. —

Austro-Ungari'a inca se afla in stadiu de transitiune in federalismulu vechiu restauratu cu o portiune mai avantata catra centralismulu generale monarchicu, ceea ce se vede din atitudinea min. Hohenwart, care adi e sprijinitu de toti potentii dilei, reluandu-si toti locurile parasite de vr'o 3 ani in senatulu imp., chiaru si archiducii. —

Brasiovu 14 Iuliu 1871.

Loteria de statu pentru academia! scóla agronomica si una industriale.

„Non omnia possumus omnes", este unu dicteriu, cu care se escusa séu cei in adeveru pre asupriti de multimea sarcineloru incarcate pentru si in soldulu binelui publicu séu cei mai comodi, cari déca s'au ostenitu pe de diumetate, credu, ca voru ingenunchia indata inaintea lui Acheronu, déca nu voru pausa de trei ori pe atata, catu le durase munc'a, séu in fine negligentii, cari fugu de lucru cá ucigalu crucea de tamaia, si ducu o viétia nepasatória intr'o trandavia per excellentiam orientale, findule lene si a precalcula, ca trandavi'a de adi, ce periculu si calamitate le póte aduce pe mane. Romanulu inse dice, ca carulu nici odata nu póte fi atatu de incarcatu, catu se nu mai poti arunca cu furcoiulu celu pucinu una pala de fenu pe elu; elu dice bine, dér' multi dintre ei facu reu. Asia amu facutu reu si noi toti, cati dorimu infiintiarea academiei de drepturi, a scóleloru de industria si agronomia, déca nu miscamu tóta pétr'a spre a-junge catu mai curundu la scopu. Ne a fostu destulu de lunga epoc'a latirei si a convincerei opiniunei publice intre poporu despre necesitatea sacrificialoru urgente pentru acestu scopu, astadi, a-fara de dusmanii progresului nostru, nu se mai afla nime, care se dispute urgenti'a necesitatei acestoru institute. Cestiunea e dér' numai de castigarea midiulóceloru.

Tocma cetimu, ca cine cere nu pere. Maghiarii au cerutu dela statu, cá se li se concéda una „loteria de statu pentru ajutorirea honvéduloru dela 1848" si in 1-a Iuliu a. c. s'a si trasu, si folosulu e mare, mai mare decatu credea. Déca finantiele monarchiei suntu obiectulu comunu celu mai aprópe de vointi'a imperatului si a regelui, dupa unu timpu de proba a credintiei si lealitatei romane atatu de nefastu in ignorari si trantiri la pariete, cum se nu ne aflamu oblegati a cere si noi deadreptulu dela Maiestate inalt'a parintésca favóre, cá se ne concéda una loteria de statu, nu pentru cei 40.000 martiri, caduti pentru aperarea tronului, si a augustei dinastie, ci numai pentru a ne provedé pe noi, pe fii nostri, posteritatea loru, cu institutele acéste de susu, din care statulu si dinasti'a nu potu secera decatu numai bine si fólóse indiecite.

Si localitati private din alte tieri se bucura de acesta favóre; romanii 3 milióne din Austri'a se indoiescu dóra de castigarea acestei favori, de nu recurgu la acesta funtana?!

Mane, poimane natiunea romana va fi representata bine in adunarea generale anuale la Fagarasiu si speramu, ca nu va mai amena a se adresá deadreptulu in tóta fiésca incredere catra parintele popóraloru pentru acestu isvoru de ajutoriu, cu care statulu si finantiele nu potu se sufere nici o scurtare, intocma si la regimu.

Asia vomu mai spori fondulu, a carui inmultire si prosperare ne sta pe sufletu si trebuie se ne stè si se ne ocupe tóte incordarile nóstre, ale tuturoru. Amicii si discipulii nostri, cari ne pastréza catu de pucina recunoscientia remasa in fundulu peptului, acum barbatescu, suntu rogati si provocati a suscepe pe umeri de apostolatu nu numai indemnulu si propagand'a la resolvirea acestei probleme, dér' si premergerea cu sacrificia la acésta intreprindere se o semnalizeze, cá unu suveniru pentru natiune, de care doresce atatu de insetatu!!! —

Unu aequivalentu.

(Si tibi Augustine cur non et mihi?)

Maghiarii au intrebuintiatu poterea politica primita prin concesiunea monarchului, spre a unificá Transilvani'a cu Ungari'a.

Acésta unificare s'a facutu dupa articululu de lege VII din Posioniu 1848 in numele si pentru „necesitatea" unitatii nationali maghiare in statu.

Romanii transilvani tienu acea unificare a Transilvaniei din punctulu loru de vedere de nedrépta. Aruncamu dér' o intrebare de ecuivalentu: De ce se nu afle maghiarii ecuitabile si pentru romani, ceea ce aflara pentru sene? Dupa deplina restaurare a autonomiei Transilvaniei in pertractarile de uniune provediute de § 4 alu numitului articulu de lege, s'ar poté sustiené autonomi'a Transilvaniei, buna óra cá Croati'a, — déca principiulu uniunei nationali a elementului romanu

din provinciele ungare se va recunósce totu asia de necesariu, si déca comitatele ungaro-romane Marmati'a, Satumare o parte din Bihoru, Aradu, éra, si in o parte din Torontalu etc. etc., unde suntu mai totu romani, se voru pune sub administratiunea guvernului transilvanu comunu — incatu Transilvani'a dupa acestu actu se remana cu unu dreptu de legislatiune si administratiune locala propria, sub aceeasi coróna comuna unitaria?

Óre acestu momentu nu ar' meritá a fi desbatutu de politicii si juristii nostri si cei maghiari? Nemzeti egység si tie si mie. —

Belusiu 5 Iuliu 1871 c. n.

Onoratulu publicu romanu, interesatu de progresulu sperantiei venitoriului seu nationalu, a cuprinsu totudéun'a cu amóre caldurósa modestele intreprinderi ale societatei de lectura a tenerimei studióse de aici, si prin acést'a a incuragiatu pre sucurlii traianidi la continuarea desvoltarei loru, i a indemnatu la activitate mai intinsa. Atatu acésta incuragiare, catu si apretiarea binevoitória a aspiratiuniloru june manifestata la mai multe ocasiuni au facutu, cá societatea nóstra se-si tiena de detorintia placuta a-si arata in totu anulu fruptele nesuintieloru sale prin cate-un'a productiune literaria publica.

Deci si estu timpu se a resolvitu a-si incununá activitatea sa printr'o productiune literaria publica, carea o va arangiá in 23 Iuliu st. n. dupa urmatoriulu programu:

1. „Mersulu lui Mihaiu“ ecsecutatu de corulu instrumentalu alu tenerimei, condusu de Victoru Manu.

2. Cuventu de deschidere, rostitu de conducatoriulu societatei.

3. „La o ruina“ poesia de I. Lapedatu, dechiamata de Teodoru Pelea.

4. „Arcasiulu“ poesia de Teutu, aria de Vorobchieviciu ecsecutata de corulu vocalu sub conducerea lui Mihaiu Ferlieviciu.

5. „Misiunea Biharei in occidentulu Daciei“, disertatiune de Ioane Barcianu.

6. „Trei floricele“ piesa nationala, ecsecutata de corulu instrumentalu.

7. „Movil'a lui Barcelu“ de V. Alecsandri, dechiamata de Georgiu Sfarlea.

8. „Paseric'a“ de Bolintineanu, cantata de corulu vocalu.

9. „Romanulu constantu“ si „Romanulu indiferentu“, dialogu de Ioane Cupcea si Virgiliu Tomiciu.

10. „Suspinulu“ de Filipescu, cantatu solo de Mihaiu Ferlieviciu.

11. „Jidovulu vitézu in resbelulu francesu“, satira de Simeonu Marianu.

12. „Mersulu ostasiloru romani“, de corulu vocalu.

13. Cuventu de inchidere, de conducatoriulu societatei de lectura.

14. „Mersu nationalu“, de corulu instrument.

Inceputulu dupa s. liturgia, in sal'a curtei episcopesci.

Intrarea gratuita.

Sér'a la 6 óre se va arangiá petrecere de jocu in padurea orasiului.

Venitulu acestei petreceri se consacréza in favórea „Academiei de drepturi“ proprietate a prea onoratulu comitetu alu asociatiunei transilvane pentru cultur'a si literatur'a poporului romanu.

Intrarea la petrecere pentru un'a persóna 1 fl.
„ „ „ familia 2 fl.

Oferte marinimóse se voru primi la „cassa“.

Speramu, ca amórea, cu care ni a sprijinitu onoratulu publicu romanu va fi totu atatu de caldurósa, cá si pana aici, dreptu ce credemu, ca considerandu maretiulu scopu ne va onorá atatu productiunea literaria, catu si petrecerea de jocu cu presenti'a-i stimata.

Pentru societatea de lectura a tenerimei gimnasiale:

Teodoru Rosiu m/p.,
profesoru gimnasiale, conducatoriulu societatei de lectura.

Ioane Barcianu m/p.,
notariu corespond.

Miscarea din 1821.

Discursu ciitu la serbarea societatei Romanismulu pe campulu Cotrocenii in memori'a lui

Tudoru Vladimirescu.

(Urmare.)

A dóu'a di, la 19 Martiu, Tudoru intra in Bucuresci cu 3000 de panduri si 1500 de armanti sub Macedonski si Prodanu si se asiedia sub Dólulu-Metropoliei in casele lui Brancoveanu.

La 20 Martiu elu se intórce la Cotroceni, pe care lu intaresce cu siantiuri dupa consiliele lui Lazaru.

Inca pana astadi se vede colo loculu celu mai inaltu, alesu de Vladimirescu cá punctu de atacu contra dusmaniloru si incongiuratu de tóte partile cu redicaturi.

Dér'a éca, ca sosesce si Ipsilante cu cét'a sa de Zavergii, 7000 greci, despoiati, vagabundi, si se opresce la Colentin'a in casele Ghiculesciloru, ca-ci nu i dá man'a se intre in capitala. Abia arnautii lui vinu pe stratele orasiului si posnasii de copii, fara temere de vr'o primesdia, mai indrasneti decatu insisi boierii divanului ce o luasera la sanetósa, incepu a cantá:

Ipsilante fert-marsialu,
Pendidec'a ghinararu,
Oficierii cei mai mari
Covrigari si placintari!

Vladimirescu se prefacea, ca astépta pe Witgenstein cu 70.000 de rusi contra turciloru. Elu inse sciea fórte bine ce se otarise la Laibach.

Ipsilante voiesce a se asecurá despre Tudoru si lu chiama la o conferintia in casele dela Cismeau'a Mavrogheni. . . .

In zadaru se incérca greculu se amagésca pe romanu. Tudoru spune verde, ca elu s'a sculatu pentru a scapá tiér'a lui de greci, ér' nu de a le dá ajutoriu. „Unde s'a pomenitu, cá carbunariulu se se unésca cu nalbitoriulu séu lupulu cu ói'a.“

De atunci Ipsilante a otaritu definitivamente se omóre pe Vladimirescu.

Tudoru tienea corespondintia activa cu toti Pasii terhatatiloru dupa malulu dreptu alu Dunarei. Ipsilante, care sciea acestea, temenduse de o surprindere, se asiedia in Tergoveste, unde da baluri preste baluri, jefuindu tóta lumea si despoindu chiaru vechi'a catedrala de acoperisiulu ei de plumbu.

Tudoru, remanendu singuru in Bucuresci, iea sub stapanire metropoli'a, monastirile Radu-Voda si Mihaiu-Voda, le imple cu panduri, ocupa cea mai buna positiune a capitalei.

In acele timpuri critice capulu nationalu nu -si uitá simtiementulu de recunóscintia, ce lu avea catra mantuitoriulu seu generalulu Mavros. Indata ce aude, ca elu se afla in capitala, ei dede ómenii sei, cari lu conduse in sigurantia pana in Transilvani'a.

Ostirile turcesci intrara in Romani'a din tóte partile.

Vladimirescu in intielegere fiindu cu turcii pentru a prinde pe Ipsilante intre dóue focuri, pornesce in nóptea de 14 Maiu spre Campu-Lungu.

De aici inainte noroculu, pare ca lu parasesce. Unu geniu alu reului lu impinge din ce in ce a ucide pe proprii sei ostasi. Vreunu grecu dintre favoritii sei trebuie se lu fi imboldituu continuu la aceste acte de suprema nebunia.

Macedonski si Prodanu, cari lucrau de multu pentru omorirea lui, primira acum ordini dela Ipsilante, cá in celu mai scurtu timpu se prindia pe acestu „Vlachu“, care n'a voitu se se unésca cu grecii.

Tudoru, in diu'a de 16 Maiu, dela Ciorogarla si pana la Gaesci omóra pe drumu cu strénglu si cu glontiulu 22 de panduri, totu voinici in verst'a tineretiei, din caus'a unoru mici furtisiaguri ce comisesera in cale.

Dér', care se fia misteriulu, ca numai flacaii nostri se jefuiésca si se fia omoriti?

Acest'a erá planulu fanariotiloru: de a corumpe pe romani, de a indemná apoi pe Tudoru se i omóre, si astfeliu pandurimea tóta se se atitie si se numai iubésca pe capulu loru!

D. Misailu v'a naratu dela acésta tribuna mórtea lui Vladimirescu.

Crim'a s'a comisu in nóptea de 18 spre 19 Maiu.

Acel'a, care se sculase pentru a mantui némulu romanu de domni'a cea venetica a fanariotiloru, a muritu jertf'a tradarei strainilora.

Poporulu romanu nu putea se uite pe martirulu seu.

Elu descrie mórtea eroului in versuri de acelea neperitórie, cari trecu din gura si gura, din seculu in seculu, dela parinti la fii, la nepoti, la stranepoti.

Écale.

Vorbesce mum'a lui Tudoru cu fiulu seu:

— „Tudoru, Tudoru, Tudorelu,
Dragulu mamei voinicelu!
De candu mam'a ti -te lasatu
Si Oltenii ti-ai adunatu,
Pe ciocoi se i prindi in ghiara
Si s'alungi grecii din tiéra,
Multu la facia te ai schimbatu
Si mi te ai intunecatu!
Spune maicai, ce te dóre?
Ca m'oiu face vragitórie
De alénu se te descantu,
Se calci veselu pe pamentu.“
— „Alei maica! alei draga!
Curendu visulu mi lu desléga,
Ca sci, maica, amu visatu
Buzduganu -mi farimatu;
Sabi'a-mi cea buna, nóua,
Amu visat'o rupta 'n dóue;
Pusc'a mea cea ghintuita
Amu visat'o ruginita;
Maica! pistólele mele
Le-amu visatu far' de otiele;
Apoi inca amu vediutu
Siérpe galbenu. prefacutu,
Ce purtá córne de tiapu
Si crésta rosia 'n capu;
Elu avea ochiu vendietoriu,
Avea graiu lingusitoriu,
Si me totu rugá mereu
Se me ducu la cuibulu seu.“
— „Ba ferósca Dumnedieu,
Se nu te duci, fetulu meu,
C'acelu siérpe veninosu
E vr'unu dusmanu ticalosu,
Vreunu hotiu volintirasiu
Si la anima vrasmasiu!“
— „Maica, maiculiti'a mea,
Cum se scapu de cursa rea?
Ca-ci unu glasu prevestitoriu
Imi totu spune c'o se móru.“
— „D'ai se mori, dragutiulu meu,
Faca cea vrea Dumnedieu,
Dér' se scii tu dela mine,
C'unu romanu voinicu cá tine,
Pan' ce cade, pan' ce móre,
Calca siérpli in pitióre,
Ca-ci d'unu siérpe 'nveninatu
I se érta unu pecatu!“

Dómneloru si Domniloru!

Acum candu desnodamentulu fatalu alu dramei sangeróse se vediu, ni permitemu a intreba, care a fostu scopulu miscarei lui Tudoru Vladimirescu si cari au fostu resultatele ei.

Nutritu de vechile traditiuni ale nationalitatei, de faptele gloriósе ale stramosiloru, cu anim'a inflorata la priveliscea chinuriloru patriei, Vladimirescu se redica pentru a goni Domnii straini dela tronu si pe fanarioti din tóte anghiurile tierei.

Cu tóte acestea in planurile sale nu se cuprindea emanciparea de sub suzeranitatea Turciei: pentru densulu nu erá altu vrasmasiu, decatu Rusi'a si grecii, ecsecutarele tiarului, si tient'a rescularei erá numai reinturnarea drepturiloru tierei in cuprinderea capitulatiuniloru facute cu Baiazet si Mahomed, restatornicirea dreptului de alegere, guvernulu Domniloru pamenteni, usiorarea tieraniloru de apasarile si necurmatele angarie, precum si stingerea breslei ciocoiesci, incumetrite cu fanariotii, care pargiolia, pargiolia orice sufletu de romanu!

Acest'a erá scopulu eroului.

Se péra Domnii straini, — dicea Tudoru, — se péra teretorii, cari vinu molesiti, goi, morti de fóme, cá se se ingrasie in cativa ani prin despoiarea poporului si cari la orice momentu suntu gat'a a plecá preste otare! . . .

Se péra Domnii straini, — dicea Tudoru, — cari au adusu cu densii o haita de lupi si n'au lasatu nimicu santu pe pamentulu romanescu!

Se péra Domnii straini, — dicea Tudoru, — se péra cu toti ómenii loru, acesti sierpi ce musca sinulu ce i incaldise, acesti monstri de ingratitudine!

Destula suferintia si batjocura, — dicea Tudoru. Tronulu lui Mircea si Mihaiu nu mai vrea, cá arendasii fanarului se se tavalésca in orgie si crime pe socotél'a poporului romanu!

Intre latinii dela Dunare se gasescu destui barbati, cari se fia domni romani, ca-ci ne-amu saturatu, — dicea Tudoru, — de rusinea straina!

In laturi! in laturi! strigá elu cu vigurosulu glasu, care sgudui'a Carpatii, misca Dunarea, incalidiá sangele intregului poporu, inarmá braciulu si lu scotea la venatóre de greci si de ciocoi!

O, ce n'ar fi facutu Tudoru Vladimirescu!

Spat'a lui Traianu erá in man'a lui; intieleptiunea lui Mircea in capulu seu; curagiulu si barbati'a lui Mihaiu in anim'a sa.

Cu acestea inarmatu, ce nu putea face Tudoru?

Ce nu putea face anim'a, otielita de dureri, a unui poporu, care vécuri intregi gemea inlantuitu?

Ce nu putea face acele mii de panduri, descendintii eroiloru dela Calugareni, murii crestinatatei, in contra carora atatea sute de ani se isbise valurile oceanului de barbari!

Ce nu puteati face voi, fii ai Oltului si ai Giulu, vulturii aprigi, cari alergarati cu entusiasmu la giasulu Domnului Tudoru, strigandu: Diosu fanariotii! Diosu ciocoii! Se strivimu capulu sierpiloru!

Voi, cari in adencele vai si intinsele campii, la sórele libertatii, cantati:

Se tragu brasd'a dracului
La usi'a spurcatului,
O brasdutia d'ale sfinte
Se tiena ciocoiulu minte;
Se-ti arunca unu semenatu
Cu sangele meu udatu,
Ce de multu nu s'a mai datu:
Semenatu de potecasi,
Se resara romanasi,
Semintiora d'asa, nene,
Totu cu ochi si cu sprincene,
Sementia de plumbu, de feru,
Ce mi-ti cresce pan' la ceru,
Mi-amu vendutu si camesiór'a
Si mi camperai sabiór'a. . . .

Ce diceti óre, domniloru, candu ascultati aceste versuri ale pandurului lui Tudoru?

Nu i asia, ca vedeti mandri'a romanésca din timpulu Mircilloru, Stefaniloru si Mihailoru?

Isi vinde romanulu camesi'a, ca se-si cumpere sabi'a spre a curati tiér'a de palamid'a straina, de naparea fanariului si de puii de ciocoi!

Cum te prefacusi in tunu,
Pluguletiulu meu nebunu
Vedi, asia mai poti ará
Si me scapi de angar'a. . . .
Nu mai plangu, Mariutia,
Vedi de lonu si de casutia
Si de bietele copile,
C'amu ajunsu in rele dile.
Se nu plangeti mórtea mea,
Ca i la tiéra piadia rea.
Uite mergemu se aramu,
Tielin'a se despicamu,
Ca avemu se semenamu.
Voi aveti se ne urmati,
Si 'nsutitu se secerati,
Nu plangeti, nu ve 'ntristati:
Domnulu Tudoru e cu noi,
Dumnedieu fia cu voi!

Tudoru Vladimirescu cu pandurii sei ar' fi alungatu cu deseversire strainismulu, ar' fi creatu o era nóua romanitatii si ar' fi preparatu terenulu consolidarei anticei Dacie!

Ce l'a impedecatu a face tóte acestea?

L'au impedecatu, dómneloru si domniloru mei, l'au impedecatu aceia, ce au opritu si pe Mihaiu Vitézulu se nu -si completeze sublimulu idealu, pentru care se opintise optu ani de dile.

Istori'a ni arata asemenari isbitóre intre acesti doi martiri ai causei romane, celu dela 1601 si celu dela 1821.

Mihaiu Vitézulu apare in timpurile cele mai critice pentru nationalitatea nóstra, candu turculu se gatea a face pasialiculi tierile rómane.

Elu concepe giganticulu planu alu unirei tuturoru romaniloru, si déca pana in sfersitu nu reusiesce a cimenta colosalulu edificiu, caus'a nu este alt'a, decatu ca la temeliele sale strainii loviau, si loviau amaru lespediele, pe cari stá zidulu, pregatindu o apropiata surpare!

Capii armateloru lui Mihaiu Vitézulu erau straini; Basta erá confidintele seu; éca ce l'a doboritu.

Tudoru Vladimirescu de asemenea vine in minutulu, candu Romani'a muribunda -si dá sufletulu: elu o redica susu la viétia, si tocmai candu erá a incepe lupt'a de mórte contra veneticului fanariotu, cade victim'a tradarei ómeniloru sei, Macedonski si Prodanu!

In betran'a Targoveste, cá si pe negurós'a campia a Turdei, cei mai mari capitani, vrednici a guverná preste o natiune, fal'a vremiloru trecute, cá si ale viitoriului, cadu ucisi de straini, in cari avusesera incredere! (!!!)

Tudoru Vladimirescu celu pucinu trebuiea se profite de gresiél'a eroului dela Calugareni.

Astadi unde amu fi fostu, Dumnedieule, déca Mihaiu si Tudoru nu se redieman pe straini, déca puneau in fruntea armateloru romani néusi numai, cá Buzescii si Calofrescii, cá Orea si Frunte-lata, capitani, cari au suptu laptele romanescu, s'au legenatu pe senu romanescu, s'au incalditu la sórele romanescu, au crescutu in legea romanésca si au voitu se móra pentru tiér'a romanésca?

Candu ne gandimu la resultate, mintea se essalta, ca-ci nu e lesne a concepe unu asemenea grandiosu spectacolu: Mihaiu la Sarmigetus'a ar' fi dictatu Europei, precum Tudoru Vladimirescu in Bucuresci ar' fi mersu pe pasii eroului Petrascanu!

Peptulu se sbuciuma de indignatiune, candu vedemu, ca stranepotii nu profita de ispitele vremiloru trecute, de gresiél'a capitala a lui Mihaiu si Tudoru!...

(Va urmá.)

Cronica esterna.

La caus'a strousbergiana.

D. ministru alu lucrariloru publice din Romani'a presentandu conventiunea cu compani'a prusa Strousberg camerei, facù una analisa de recomendare in cuvintele urmatória:

„Statulu intra indata in proprietatea drumului de feru, la care nu erá se ajunga decatu numai dupa 90 de ani. Concesionarii renuncia la tóte drepturile, resultande din actulu de concesiune. Cu tóte, ca esploatatiunea linieloru se mai lasa dlui Strousberg pana la 1 Novembre viitoriu, timpulu stipulatu pentru deseversirea liniei dela Romanu la Bucuresci, inse beneficiulu netu, ce va proveni dupa scaderea cheltuieliloru, ce voru fi ale dlui Strousberg, privesce pe sém'a statului, fara cá acest'a se fia supusu la vreo respundere la casu candu cheltuielile ar' coversi veniturile. Concesionarii se obliga inca a lasá statului in a sa proprietate terenurile dobandite prin drumu de espropriatiune intre Craiov'a si Prunisioru, tóte lucrarile facute si tóte aprovisionarile aduse la acésta linia. In terminu maximum de 16 lune dela 1-a Iuliu viitoriu, d. Strousberg se obliga a terminá si completá treptatu linî'a dela Romanu la Galati cu ambrasiamentulu Tecuciu-Berladu, liniele dela Galati la Bucuresci si dela Bucuresci la Pitesci cu ambrasiamentulu portului Brail'a si Galati si lini'a de junctiune ce este a se construi intre garele din Bucuresci. Lucrarile voru incepe indata astfeliu, ca déca nu vomu gasi garantiele suficiente in terminulu de trei lune de dile, tóte aceste lucrari facute voru fi ale nóstre. Statulu, in consideratiunea linieloru de feru, de cari devine proprietariu, nu se obliga la plat'a cupóneloru si a obligatiuniloru pentru capitalulu nominalu de 245 milióne 160 mii lei, decatu prin midiulocului unei conversiuni, care va reduce plat'a dobandeloru la 5% si ½% pe anu pentru amortismentu, ceea ce, conformu reguleloru la amortisare, va operá stingerea datoriei pana in 49 ani. Vomu avé a perde dobandi'a la cele 4 milióne talere, destinate pentru plat'a cupóneloru dela Ianuariu si Iuliu viitoriu. Vomu avé inca a inscrí in bugetu sum'a necesaria pentru lini'a Pitesci-Severinu-Verciorov'a. Inse in comparatiune cu sumele ce ar' fi trebuitu a se inscrí dupa concesiune in bugetu; in vedere, ca alte sume nu s'ar fi gasitu numai la cifr'a dobandiloru de 7 si diumetate la suta la 245 milióne, ca-ci prin actulu de concesiune art. 7, alu 4 pretiulu chilometricu intre Severinu si Verciorov'a erá se se ficseze dupa o deosebita intielegere intre guvernu si concesionari; la vedere, ca acestia erau se esploateze resoulu intregu pe 90 ani, luandu beneficiulu stipulatu de 3%; in vederea imenseloru avantage ce speramu a obtiene din esploatarea imediata a linieloru ferate; credemu, ca pagub'a nu va fi insemnata.“ —

Acum, dupa ce se pipai pulsulu opiniunei publice, se amana inca acésta causa, apucata cu atata resolutiune; caus'a amanarei ni o aduce „Rom.“ in cuvintele urmatórie:

„Ministeriulu Radovici erá atatu de grabitu de a face o nóua conventiune cu Strousberg, si mai cu séma o conversiune, in catu cerù urginti'a pentru amendóue si urgintea precedere a celei de a dóu'a. Lucrarea se facù in sectiuni unite si separate. Delegatii alesi lucrara, numira reportatoriu pe d. Iepureanu, depusera nóu'a conventiune si conversiune pe biuroulu camerei si de atunci . . . . dilele trecu, si fara urma se strecoru tóte, si ministeriulu uita urginti'a si petrece cu florile elocintiei dlui Maiorescu, fara a-si mai aduce aminte de principii din Berlinu, cari lu privescu si astépta indeplinirea „angageamentului luatu“ in nóptea de 11 Martiu.

Dela o urgintia atatu de mare incatu devenise o urgia pentru tiéra, ce causa facù pe guvernulu Radovici se stè de odata, se incremenésca in locu?

Se fia óre, ca voi se ne dè timpu, cá se desbatemu cestiunea pentru cá tiér'a intréga cunoscundu-o, se scie bine peirea, la care voiesce se o conduca cabinetulu Radovici? De va fi acést'a caus'a intardiarei, n'avemu decatu a multiami dloru ministri, silindune, precum vedu, ca ne silimu, ale aratá recunosciinti'a nóstra luminandu cestiunea din ce in ce mai multu.

Se fia óre, fiinduca cabinetulu Radovici, speriatu elu insu-si de prapasti'a, in care imbrancea natiunea, voi se dè timpu deputatiloru de a studiá cestiunea si a lumină mintea si consciinti'a loru? De va fi asia deputatii asemene dovedira ministriloru a loru recunosciintia, luminanduse si gat'a findu acum a pune pe biuroulu camerei urmatóri'a solutiune, clara, intielépta si din tóte punturile de privire drépt'a si chiaru ecitabile:

„Propunemu
cá solutiune in cestiunea Strousberg:

1. Respingerea conventiunei cu Strousberg;

2. Cererea inaintea tribunalelui de a resiliari concesiunei;

3. Dupa resilierea concesiunei

Estimatiunea lucrariloru si materialului ecsistinte, intr'unu modu contradictoriu, si declaratiunea din partea statului, ca se se recunósca detoriu dela acea epoca, catra detienetorii de obligatiuni cu o suma ecuivalente, platibila in privinti'a dobandii si amortisarii in conditiunile cuprinse in concesiune.

Detentorii de obligatiuni voru putea, de voru voi, intr'unu terminu ce se va ficsá ulterioru, a se constitui in societate de actionari si a continuá lucrarile, intrandu in tóte drepturile si indatoririle concesionariloru.

Tóte acestea fara prejudiciu de urmarirea dlui Strourberg si consorti pe calea civile si penale, pentru tóte pagubilele ce ne au pricinuitu si ce ne ar' mai puté pricinui, cu violarea concesiunei“.

(Subscrisi dela 55—60 deputati.)

Candu dér' totulu este gat'a, ce óre mai astépta cabinetulu Radovici?

Se fia adeveratu cele ce se spunu? Se fia óre adeveratu, ca ar' fi amanandu resolverea cestiunei cu speranti'a, ca va puté face pe unii din deputatii, cari au subscrisu acesta nationale, leale si drépta propunere, se-si retraga semnatur'a, séu se voteze in secretu contra otarirei ce au luatu?“ scl.

Vai de romani déca!!!

„Camer'a in siedinti'a de astadi, dice „R.“, se ocupa cu bugetulu ministeriului cultelloru. D. Maiorescu propune suprimarea, in parte deocamdata, a subventiunei ce se acorda societatei academice, suptu cuventu, ca ea a fostu instituita la 1866, cá se faca o gramatica si a esitu din atributiunile sale transformanduse in societatea academica cá cea din Franci'a. Nu scimu la or'a acést'a ce se va face, dér' scimu, ca societatea academica este tare urita de austro-maghiari. Decapitarea ei dér', catu mai curendu, ca-ci prin decapitarea instructiunei se ucide cu securantia o natiune. Traiésca nemtii! Traiésca si d. Maiorescu, cu totu cabinetulu Radovici!“ —

Erostratu? nu credemu, ca camer'a de astadi se aspire la o eternisare a actiunei ei atatu de erostratica!? Si d. Maiorescu e rogatu de amiculu parintelui seu, marelui si nemuritoriului seu parinte, pentruca erá celu mai mare romanu, care doriea se traiésca numai pana va vedé o „academia romana scientifica!“, cá se-si retraga fatal'a sa, propunere

séu camer'a, déca nu vrea a deveni obiectu alu urgisirei eterne intre romanismu, se binevoiésca a trece preste ea la ordinea dilei. —

Diverse importante.

— (FACSIMILE.) Conchiamamu la adunarea generala pre toti romanii din comitatulu Bihorului.

Partitele ungaresci din acestu comitatu se intrunescu si se contielegu cum se procéda, pentruca la reorganisatiunea acestui municipiu comitatense, ce va se se intemple curundu in puterea nóuei legi municipali, se-si póta validitá pretensiunile loru.

Romanii inca au pretensiuni juste si validate, interese de salvatu: suntu pretensiunile si interesele nationali. Fratii nostri conlocuitori au intielesu situatiunea bine, si asia cauta s'o intielegemu si noi, ca-ci desvoltarea vietiei publice numai atunci va fi salutara pentru tiér'a intréga, déca tóte popórale voru procede pasu de pasu pre calea interesarei de binele comunu. Este déra si pentru noi necesitatea aici de a ne intrunî si a ne contielege cum se procedemu cá se potemu intrá baremu in posesiunea aceloru pucine drepturi ce ni le imbia insasi legea.

Convinsi despre acést'a romanii din Oradea, in conferinti'a loru din 13/25 Iuniu ni au incredintiatu, cá pre toti romanii din acestu comitatu se i conchiamamu la o adunare generala pre diu'a de 1/13 Iuliu a. c. la 3 óre dupa amédi in sal'a otelului dela „Arborele verde".

Candu satisfacemu acestei onorifice incredintiari, cu stima ve invitamu pre toti si pre fiecare in parte, ca pre diu'a numita se nu lipsiti dela detorinti'a ce ni o impune santulu interesu alu mamei-natiuni.

Totuodata ve incunosciintiamu, cá numit'a conferintia a compusu o comisiune de 11 insi cá se faca unu elaboratu pentru constituirea unei reuniuni cu scopulu a privegiá interesele nationali in cottu. Venti a etari, ca óre sentiti lipsa de asemene reuniune si carea se fia sórtea elaboratului:

Romanilor! Vi tramitemu salutare, in bun'a sperantia, ca la diu'a numita ne vomu revedé cu totii in amórea si frati'a ce inspira incredere, consolida poterile si aduce pre Ddieu de ajutoru celor'a, cari din cugetu curatu trudescu in aceeasi causa drépta.

Oradea in 13/25 Iuniu 1871.

Iosifu Romanu m/p., Georgiu Popa m/p.,
presied. interimalu. interimalu de not."

Unde gur'a e fidele interprete pulsului animei, éra acésta e destulu de culta pentru a cuprinde in camerele sale toti fratii de o sórte, cine póte opri, dér' cine reiepta séu desconsidera una atare invitatiune. Facsimile dupa mustre de succesu admirabile sta in proportiune dirépta cu acesta. —

— Membrii consistoriului metropolitanu gr. orientalu suntu chiamati la Sibiiu pe diu'a de 23 Aug. a. c. din tóte trei eparchiale spre a se constitui in conformitate cu statutulu organicu. —

— (Canonici noi in Oradea mare.) Canonicii onorari, Teodoru Kóvári, directoru alu gimnasiului de Beiusiu, si Ioane Cuucu, preutu in Supurulu de diosu, (cumnatu alu parintelui episcopu Szilágyi), devenira canonici actuali. —

— (Dlu Iosifu Hosszu), consiliariu de cl. II la curtea de compturi, fù numitu consiliariu de clasea I. —

— (Nu se póte!) Scirea luata din „Inf. bucurescene", cá dotatiunea pentru gimnasiulu si bes. St. Nicolau din Brasiovu va fi suprimata din partea regimelui si a camerei actuali a Romaniei libere, nu afla pre multu credieméntu, de órace publiculu nostru are mai buna opiniune despre aristocrati'a si inteligenti'a romana ce compunu acele inalte corpuri de statu, decatu se tiena posibila o fapta cá acésta asia de monstruósa dela nepotii aceloru boieri, cari odinióra siedea in consiliurile de statu ale unui Stefanu si ale unui Mihaiu, — tocmai in timpuri, in cari devis'a trebuie se ne fia: cultura ori mórte. — „Fam."

— **(3 stipendia.)** Terminulu concursului la cele 3 stipendia dela societatea „Transilvani'a" din Bucuresci e defiptu pe 15 Aug. st. n. anulu curgatoriu. —

— Dor'a D'Istri'a este un'a din cele mai invetiate femei ale secalului nostru, cunoscuta in istori'a literaturei universale suptu pseudonimulu „Dor'a D'Istri'a". De origine acést'a erudita femeie este romana si pórta numele de Elen'a Ghica, catra care se mai adauge numele barbatului seu Massalsky, principe russescu, de care de mai multi ani traiesce deja in despartienia, neputenduse uni in caractere, ea fiindu o femea erudita si activa, dér' elu unu aristocratu lenesiu si ignorantu. Dor'a D'Istri'a este membr'a tuturoru societatiiloru celoru mai renumite literarie si scientifice si presiedenta onorifica a mai multoru associatiuni. Opurile sale suntu admirate de toti; a scrisu fórte multu si mai alesu in limb'a francesa, care este limb'a culturei moderne. Insusi renumitulu Humboldt s'a pronunciatu cu recunoscintia despre inaltele sale talente. Intr'unu opu mare alu seu tractéza cu multa cunoscintia despre femeile romane din Munteni'a si Transilvani'a. Cu cativa ani mai inainte, facundu o escursiune pre verfulu unui munte in Elveti'a associata de mai multi eruditi, acolo a redicatu cu insasi man'a sa drapelulu patriei sale, tricolorulu Romaniei. Nu de multu a petrecutu in Constantinopole, unde a tienutu mai multe conferintie. Unu diuariu din Smyrn'a in Nrulu seu dela 2 Iuniu scrie, ca in acesa di societatea literaria de acolo, numita „Helicon" a aranjeatu o splendida serbare in onórea presiedintiei sale onorifice, princes'a Elen'a Ghica (Dor'a D'Istri'a(. Localulu societatei a fostu decoratu pomposu si sér'a a fostu iluminatu, dimpreuna cu mai multe localitati. Au partecipatu la acést'a serbare mai multe persóne notabile, intre cari erau: metropolitulu de Myras Mgr. Cyrille, consululu generalu alu Greciei, famili'a Chatri Giannacogloco si alti cetatieni din Smyrn'a. Doi membri ai societatei: Smitopulosu si Paraschos au tienutu dóue discursuri, unulu in onórea renumitei femei, alu doilea relativu la insemnatatea dilei. Cu acésta ocasiune Capogrosu Motsera a cantatu mai multe cantece nationale cu acompaniamentu de piano. Pana la mediulu nóptei, catu timpu a duratu serbarea, localulu societatei a fostu incunguratu de multime, care din candu in candu repetá aclamari entusiastice. — Éta dér' o femea romana, care prin strainatate face onóre natiunei si patriei sale! —

— (Fac-simile.) Din gazetele germane, ce publica din candu in candu repórte despre activitatea societatei germano-protestante Gustav-Adolfiane, aflamu: ca acea societate varsa in totu anulu sute de mii de taleri pentru ajutoriulu comuneloru bescericesci germane din Ungari'a, Galiti'a, Bucovin'a, Transilvani'a si Romani'a libera; — éra unu telegramu publicatu in „Freier Orient" din Bucuresci ne spune: ca societati ruso-slave se ingrigescu chiaru si pentru educatiunea de invetiatorese pentru secsulu femininu alu slaviloru de sudu. — Dér' societatea catoliciloru maghiari, cum se ingrigesce si de scóle de prunci si de fetitie si de beserici, chiaru numai pentru cei din Romani'a, unde fusesera comisarii societatei inainte de vr'o 3 ani, pentru a cunósce terenulu spre ai poté inaltia in cultura si nationalitate preste toti si preste tóte. — Unde suntu societatile romaniloru celoru cucernici spre a ajuta cultur'a romaniloru de aici, celoru lipsiti de institute si espusi silei de a se renega de interesulu romaniloru? unde societatile bescericesci, care se ajute a se renova cate o beserica, prin cari sinera ventulu?! Dér' apoi pentru a ajuta la redicarea paladiului vietiei nóstre politice nationale, la academi'a de drepturi? —

Mai nou. Scaunele curtiloru judecatoresci pentru Ardélu suntu defipte aceste: Clusiu, Gher'a, Turd'a, Aiudu, Alb'a Iulia, Abrudu, Dev'a, Hatiegu, Sibiiu, Fagarasiu, Brasiovu, S. St. Georgiu, Kézdi-Osiorheie, Ciucu-Szereda, St. Nicora, Bistriti'a, Naseudu, Desiu, Muresiu-Osiorheiu, Odorheiu secuiescu, Sigisiór'a, Mediasiu (la olalta 22). Dintre cari se tienu de Alb'a Iulia, Orasti'a si Giógiu — de Brasiovu Satulungu, de Bistriti'a Téc'a, — de Muresiu-Osiorheiu Reginu, Bandu, Nirasteu, St. Martinu, — de Sibiiu Sebesiu, Selistea, Nocrichu, Mercurea, — de Sibisiór'a Cohalmu si Cincu mare, de Mediasiu Balcaciu, Elisabetopole. Scaunulu tribunalului montanisticu este Alb'a Iulia. Scaune de tribunale de presa cu jurati suntu: Clusiu, Sibiiu si Muresiu-Osiorheiu. —

Vien'a 11 Iuliu. In senatulu magnatiloru dechiara ministru presiedinte contele Hohenwarth, ca este insarcinatu de imperatulu de a amaná senatulu imperialu. —

Bucuresci. Propunerea lui Maiorescu, cá sum'a de 20.000 lei, subventiunea societatei academice se se reduca la 10.000 lei, si subventiunile acordate celoralalte societati de cultura, se se suprime cu totulu, punenduse la votu se primi in sgomote de protestari.

Se primesce si suprimerea subventiuniloru acordate societatiloru „Transilvani'a" si de arme si gimnastica.

Se votéza acordarea celoralalte subventiuni. Suprimerile la institutiune nu se face in statele doritóre de cultura, chiaru in Austro-Ungari'a bugetulu instructiunei, si anumita in Ungari'a s'a maritu cu sume estraordinari de milionu, de unde chiaru academi'a loru trage o subventiune de minune. Si boierii romani! Asia se va ajute Ddieulu luminei si alu poterei! —

Societatea teatrale maghiara sub directiunea d. Nagy Mihály produse Jonea trecuta repr. „Cabale si amoru" spre mare multiamire a publicului, care nu pre era numerosu. D. Lendvay Márton, unu actoru dintre cei de prim'a mana dela teatrulu nationale din Pest'a a seceratu dese aplause si chiamari afara. Adi Sambat'a la 8 óre se pune pe scena: „Memorialele diavolului", d. Lendvay va aparé cá Robin de Bois. Se voru representa numai 3 bucati, de unde se astépta caldurosu concursu alu publicului. —

Prenumerantii „Gazetei Trans."

	Transportu din Nr. tr.	108 fl.	— cr. v. a.
Il. Sa d. Ioane Olteanu episcopu rom. gr. cat.		5 „	— „ —
Rss. Stefanu Moldovanu prepositu		5 „	— „ —
„ Andreiu Liviu can. custode		5 „	— „ —
„ Gavrile Popu can. cancelariu		5 „	— „ —
„ Ioane Rusu protop. rom. unitu		5 „	— „ —
POD. Ioane Barbu capitanu in pensiune Agramu		5 „	— „ —
Societatea rom. de lectura in Lugosiu		5 „	— „ —
DD. Nicolau Patarea si Radu Istrate negut.		5 „	— „ —
Casina romana in Kis-Jenó		3 „	— „ —
Asociatiunea de lectura Butyinu		5 „	— „ —
Alecs. Clanditu Vladu secret. presid.		5 „	— „ —
Dir. bailoru de Valcele		3 „	— „ —
OD. Gabr. Tieranu parochu gr. c.		5 „	— „ —
„ Bas. Munteanu parochu rom.		5 „	— „ —
„ Ioane Taufer libreriu		3 „	— „ —
„ Ioane Deacu notariu com.		5 „	— „ —
Societ. casina in M. Osiorheiu		2 „	55 „ —
OD. Christianu Manu par. gr. c.		5 „	— „ —
„ Iosifu Vladutiu posesore		5 „	— „ —
„ Teodoru Colbasi		5 „	— „ —
„ Ieronimu Albini		5 „	— „ —
	Sum'a:	217 fl.	55 cr. v. a.

(Va urmá.)

Respunsuri: D. A. B. Cum se póte Fóia, candu chiaru protopopii abia se presenta cu cate unu prenumerantu — numai? Vien'a: Indata dupa, asteptu respunsu. V. R. Asteptu modificatele. A. R. Buc. N'amu primitu pana adi franciada! —

Indreptare: In Nr. 50 cetesce in locu de Siador: Siandor; in Nr. 49 in locu de 10 fl. cetesce 10 fl. 80 cr. pentru 18 prenumeranti.

Cursurile

la bursa in 14 Iuliu 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 84 cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 84 „ „
Augsburg	—	—	121 „ 75 „ „
Londonu	—	—	123 „ 45 „ „
Imprumutulu nationalu	—	—	59 „ 40 „ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			68 „ 95 „ „
Obligatiunile rurale ungare			80 „ 25 „ „
„ „ temesiane			78 „ — „ „
„ „ transilvane			76 „ 50 „ „
„ „ croato-slav.			85 „ 75 „ „
Actiunile bancei	—	—	767 „ — „ „
„ creditului	—	—	285 „ 20 „ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editinea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.